

negotio periculoso, et exactissimam diligentiam requirente, n. 3 l. 1 tit. 24 part. 2.—lata feo ad pœnam inferendam, an æquiparetur dolo, n. 3 l. 5 tit. 24 p. 2.—et quod omnis culpa attribuaturs aggressori, et moventi rixam, et an provocatus hoc casu in totum liberetur, n. 1 in præem. tit. 2 part. 3.—caret, qui ob defectum quod ei naturaliter inest, aliquid injustè facit, n. 6 ad fin. l. 24 t. 22 p. 3.—an cadere possit in rebus, saltim abusivè, n. 2 in fin. l. 2 tit. 22 part. 4.—unius ex vassallis an aliis præjudicet, ut per eam à feudo removeri possint, n. 3 l. 6 tit. 26 part. 4.—si præcesserit casum, an excuset tunc casus fortuitus, n. 3 l. 2, et n. 7 et 8 l. 3 tit. 2 part. 5.—qualis consideretur in depositario, ut per eam ipse teneatur, n. 7 l. 5 tit. 3 part. 5.—lata quæ sit, num. 8 per text. ibi in dict. l. 3.—Et quæ levis, ibi n. 9 per illum text. ibidem.—Culpa ex quibus esse præsumatur in depositario, quando dicit res depositas periisse casu fortuito, n. 8 l. 3 tit. 3 part. 5.—est, quod quis ignorat, asseverare se scire, n. 1 l. 10 per text. ibi, tit. 8 part. 5.—Causa semper esse præsumitur in pastore, nisi ipse contrarium probet, n. 11 l. 13 t. 8 part. 5.—Culpa futura an possit remitti, n. 1 l. 29 t. 41 part. 5.—est aggredi insolita, per n. 2 l. 33 t. 12 p. 3.—quæ veniat in actione pignoratitia, n. 5 l. 20 tit. 13 part. 5.—de qua teneatur hæres legatarius, et de qua teneatur legatarius fideicommissariis, et executor legatariis, v. n. 3 l. 7 tit. 9 part. 6, et n. 3 l. 41 ibidem.—Et an damnum per Prælatum ecclesiæ datum, vel per possessorem majoriæ in rebus majoriæ, culpa ipsorum debeat ab ipsis resarciri, et an compensetur cum lucro, vel meliorantis in alia re factis, n. 3 dict. l. 7 ad fin.

CULPA LEVIS, ET LEVISSIMA, vide supra in verbo LEVIS, et verbo LEVISSIMA.

CULPOSO quando sit ei subveniendum, n. 3 l. 22 t. 11 part. 3.

CUPIDITAS, quæ mala secum habeat, et afferat, n. 3 l. 33 tit. 5 part. 1, et n. 1 l. 2 tit. 26 part. 2.

CURA alicui commissa, videtur sibi licitum ex tunc fore, posse parochianos confiteri, n. 1 l. 21 tit. 4 p. 1.—Cura animarum habentes possunt confiteri, absolvere, baptizare, et alia similia facere, n. 2 ibidem.—Cura murorum ad Reges pertinet, ipsi tamen possunt reparari per cives illius loci, etiam Rege inconsulto, n. 5 l. 20 tit. 32 part. 3.—Et si ex pecunia illorum, qui sunt sub cura, tertius rem emerit, an res sic empta sua sit, vel non, n. 3 l. 49 tit. 5 part. 5.—Cura legitima nulla est, nisi furiosi tantum, licet in tutela secus, n. 2 l. 2 tit. 16 part. 6, et n. 13 in principio l. 4 ibi.—Et mater aliis præferri debet in cura filii sui furiosi, vel prodigi, n. 13 supra dict.

CURATOR debet dari bonis absentis, quando de proximo venire non speratur, et quid si culposè absit, n. 1 l. 12 tit. 2 part. 3.—qui bonis absentis datur, illud fit in ejus favorem; et de isto curatore v. n. 3 cum aliis, l. 12 tit. 2 part. 3.—Curatores ad quæ juramenta compelli possint in judicio, n. 9 l. 5 tit. 11 part. 3.—an possint confessionem facere in judicio super rebus minoris, n. 1 in fin. l. 1 tit. 13 part. 3.—dandi sunt mutis, sur-

dis, et furiosis, et quibus, n. 10 l. 60 tit. 18 part. 3.—Curator, qui in inventario, quod fecit de rebus minoris, plures res numeravit, quàm ipse haberet, an possit contra istam scripturam venire, saltim si hoc fuit à principio protestatus, scilicet quòd non intendebat, etc. n. 1 l. 120 tit. 18 part. 3.—Et an hoc habeat locum in bonis mobilibus, vel immobilibus, ibi n. 3.—Curator si velit probare non fuisse rem minoris, licet sit in inventario rerum suarum posita, an ad hoc admittatur, n. 5 l. 120 tit. 18 part. 3.—Et an allegatio erroris ei aliquid prosit contra inventarium, ibidem.—Curator an possit dotem pro sui minoris dare de rebus immobilibus, vel mobilibus, etiam quæ servando servari possunt, vel de pecunia etiam sine judicis decreto, et talis datio teneat, vel non, n. 1 et 2 per text. ibi, l. 14 tit. 11 part. 4.—an possit adoptare suum minorem, gloss. per text. ibi l. 6 tit. 16 part. 3.—an possit quomodo velit alienare res minoris sui, et qualiter illud facere debeat; et an possit generaliter obligare bona minoris sine judicis decreto propter observantiam contractus liciti, n. 2 cum aliis ibi, l. 4 tit. 3 part. 5.—Curatores neque publicè, neque clam res minoris emere possunt, et quid si emant cum judicis auctoritate, vel alterius contutoris, n. 9 l. 4 per text. ibi, tit. 5 part. 5.—Curator si ex pecunia minoris sui rem sibi emat, an illam faciat suam, n. 4 l. 49 per text. ibi, t. 5 part. 5.—tenetur emere pro minoribus ex pecunia ipsorum, dict. n. 4.—adultus si contradicat, an adultus contradictione non obstante testamentum facere possit, n. 3 in fin. l. 4 t. 11 p. 3.—an debeat dari furioso per judicem ex officio suo, n. 3 l. 5 t. 11 p. 5.—Et an post dationem curatoris videatur ei interdici dicta administratio, n. 4 l. 5.—Curator an possit sine judicis decreto obligare bona sui minoris, etiamsi illa servando servari possint, 3 l. 8 tit. 13 p. 5.—in quibuscumque contractibus ultra mutuum debet probare pecuniam esse versam in utilitatem minoris, ibidem in n. 4.—an videatur bona sua tacitè hypothecare pro rebus sui minoris, n. 4 l. 25 per text. ibi, tit. 13 part. 5.—Et an bona curatoris dati ad litem sint obligata tacitè minoribus, ibi.—Et an hæredes tutorum vel curatorum obligentur tacitè minoribus, ibidem.—Curator furiosi, vel prodigi, an tacitè videatur hypothecare bona sua furioso, an verò requiratur quòd ipse expresse illa obliget, dict. n. 4.—si cum pupillo expensas fecerit, an pro eis bona pupilli sint tacitè obligata; et an possit bona sua retinere, quosque sibi solvantur, dict. n. 4 in fin.—minoris si ex pecunia ipsius minoris prædium sibi emerit, an minor illud vindicare sibi possit, et an sic emptum pro pretio sit ei tacitè hypothecatum, n. 2 l. 30 t. 13 part. 5.—Curatoris fraus non nocet minoribus, n. 11 l. 7 t. 15 part. 5.—Curator minoris an debeat assentire, quando ipse vult adimplere conditionem, sub qua ab aliquo fuit hæres institutus, gloss. l. 15 tit. 4 part. 6.—furiosi, an nomine ipsius possit hæreditatem adire, et an tunc plenè quæraturs ipsi furioso, n. 14 l. 13 tit. 6 part. 6.—dicitur dominus minoris et rerum ipsius, non tamen ita dicitur, eum eum spoliat, n. 6 l. 1 tit. 16 part. 6.—Et ubi fit mentio de curatore, intelligitur de legitimo, n. 2 ad fin. l. 2 tit. 16 part. 6.—Curator an per patrem filio prodigo

dari possit, n. 1 l. 3 tit. 16 part. 6.—an possit per judicem minori dari, ipso non petente, et quid in prodigo, vel furioso, n. 7 l. 12 tit. 16 part. 6.—et tutor in quo differant, et quando curator minori dari debet, n. 13 l. 12 per text. ibi, tit. 16 part. 6.—usque ad quantum tempus dari debeat, et duret, n. 17 dict. l. 12 per text. ibi.—quibus per judicem dari possit, et an cum causæ cognitione, vel præcedente inquisitione, n. 11 l. 13 t. 16 part. 6.—per vim minoribus dari non debet, et quando sic, sed jam susceptus duravit usque ad 25 annum, n. 2 dict. l. 13 et ibi n. 3.—Curatores, invitati ipsi an dentur, ad litem tamen invitati non datur, n. 2 dict. l. 13.—Curator ad litem qualiter detur infanti, ibi n. 3.—Et an detur pupillo carenti tutore, in dict. n. 3.—Curator in testamento dari non debet, si tamen detur ex causa, potest per judicem confirmari, n. 3 et 5 l. 3 per text. ibi, tit. 16 part. 6.—Sed an confirmabitur, etsi adultus cui datus est à patre nolit habere curatorem, dict. n. 3.—Curator ex quibus causis excusetur, et an minorum curatorem habenti illius dari debeat, et quando, n. 6 cum sequent. l. 13 per text. ibi, tit. 16 part. 6.—esse non potest Episcopus etiam eo volente, neque monachus, et an idem in clericis debitoribus, Regi obligatus, mutus, surdus, miles, vel infirmus, gloss. l. 14 per text. ibi, t. 16 part. 6.—Et an debitor minoris si ab ejus patre detur, et quando tunc, n. 3 et 6 dict. l. 14.—Curator debet facere inventarium rerum omnium minoris statim quòd datus est, et quid si postea faciat; et qualiter facere teneatur, et quibus servatis, et de quibus rebus; et quid si non fecit; et alia in hoc vide per n. 1, 2 et l. 13 ibi, per illum text.—Et an sibi rerum minoris administratio concedenda sit, antequam faciat, dict. n. 1.—Curator si noluerit inventarium facere, qualiter puniantur, n. 2 dict. l. 13 juncto ibi n. 6 cum sequent. per text. ibi.—Et quæ in tali inventario describi et poni possint, vide ibidem n. 4 et 5.—Curator an excusetur, si posuit factorem communi opinione reputatum fidelem, et diligentem, ibi n. 8.—qui bona fide opus fecit, vel perfecit, an excusetur, et expensas repetat, ibi in n. 9.—an teneatur servare frumentum, vel vinum minoris in tempus caristiæ, dict. n. 9 dict. l. 13.—Et an teneantur mittere in alium locum, ut carius vendatur, ibidem.—Curator in rationibus suis debet ponere tempus venditionis, aliàs in ejus præjudicium præsumetur venditum tempori cariori, ibidem.—an debeat minoris pecuniam ad licitum quæstum dare, vide ibidem.—facere debet, ne minor incidat in pœnam contractus, ibidem.—an teneatur de fructibus percipiendis, ibid.—quam diligentiam præstare teneatur, ibidem in fin.—debet instruere et docere minorem, et eum alimentare, et alia, per gloss. l. 36 ibi per illum text.—Curatores si plures sint, qualiter unus, vel omnes admittantur in judicio, ut minorem defendant, n. 2 et 3 l. 17 ibi per illum text.—Curator tenetur, si non utiliter auctoretur, et facta sine ejus auctoritate per minorem non valent, n. 5 l. 17 t. 16 part. 6.—Et an cum minor respondit de veritate, exigatur tutoris auctoritas, dict. n. 3 dict. l. 17.—Et an debeat ista auctoritas intervenire in venditione rerum minoris, quando fit per creditores, dict. n. 5 in fin.—

Curator per se, non per alium auctoritatem facto sui minoris præstare tenetur, et an possit ex intervallo, et quibus verbis, ibi n. 7.—an et quando, et qualiter, res sui minoris alienare possit, et ex quibus causis, gloss. l. 18 tit. 16 part. 6 per illum text.—an et quando teneatur dotare sororem sui minoris, et ob hoc aliqua vendere; et plura in hoc vide in n. 3 dict. l. 18 per illum text.—ubi minorem suum nutrire et educare debeat, gloss. l. 19 per text. ibi, tit. 16 part. 6.—quantum pupillo dare debeat, ut alimentetur, et an possit vendere proprietatem rerum, si redditus ad alimenta non sufficiant, gloss. l. 20 ibi per illum text.—si aliquid de suo expendit pro alimentando minore, an minor sibi resarcire teneatur, ibi, n. 4 per illum text.—quando se excusare possit, gloss. l. 1 per text. ibi, tit. 17 part. 6, et gloss. l. 3 per illum text.—Et quid si malitiosè se excusaverit, an teneatur ad damnum interim provenientem, n. 1 dict. l. 2.—Et an maritus possit esse uxoris suæ curator, saltim ad lites, n. 9 et 10 l. 3 tit. 17 p. 6.—Curator quando et ex quibus suspectus esse dicatur, gloss. l. 1, 2 et 3 per text. ibi tit. 18 part. 6.—suspectus, etiamsi satisfacere velit, removendus est, n. 3 l. 1 t. 18 p. 6.—suspectus quis, et ex quibus esse dicitur, et quis illum de suspecto accusare possit, et qualiter, et an per procuratorem, et an antequam gerat, et coram quo iudice, et an possit se defendere per procuratorem, gloss. l. 1 et 2 t. 18 p. 6.—si ut suspectus removeatur, an sit infamis, n. 1 l. 3 et gloss. l. 4 per text. ibi, t. 18 p. 6.—Et an iudex ex officio suo illum removeare possit, et an statim quòd accusatus fuit, alius loco ipsius dari debeat, ibidem.—Curator si auctoraverit factum sui minoris, an si minor læsus sit, restitui possit, n. 2 l. 2 t. 19 part. 6.—Et an cum minor se restituit contra curatorem, sint per eum curatori cedendæ actiones, et ipse nomine minoris restitui possit, dict. n. 2.—Curator non possit auctorare, nisi circa ea, quæ pertinent ad administrationem patrimonii, n. 4 l. 2 tit. 1 part. 7.—Et an curator auctor ante adultus aliquem accusare possit, et quando, dict. n. 4 dict. l. 2.—Curator, an et quando possit aliquem nomine minoris criminaliter accusare, n. 2 et 3 l. 6 per text. ibi, tit. 1 part. 7.—Et si in absentia curatoris à iudice minori procurator datus sit, an datio valeat, et ad quid prosit, dict. num. 2 in fin. l. 6 ibidem.—Curator, qui dolosè rem pupilli surripit, an actione furti conveniatur, gloss. l. 5 per illum text. tit. 14 part. 7.—qui cum ejus minore matrimonium contraxit, committit adulterium, num. 1 l. 6 per text. ibi, tit. 17 part. 7.

CURIA Regis intelligitur cum quinque leucis in circuitu, et quid si Rex absit, an tunc dicatur curia, n. 1 et 2 l. 27 tit. 9 part. 2.—si in ea fiat delictum, aliquem quis percipiendo, qualiter puniatur, num. 9 l. 3 tit. 16 p. 2.—et iudex, qui in ea aliquem cum robaria invenerit, qualiter illum puniat, n. 18 l. 3 tit. 16 part. 2.—Et an ad illam venientes, ut testes vel vocati à Rege, etc. possint pro debito conveniri, n. 3 l. 4 tit. 3 part. 3.—Et quid si æquè privilegiatus ibi respondere nolit, sed in suo foro, an possit hoc petere, n. 2 l. 3 tit. 3 part. 3.—Et in curiis Regum debet omne, quod fit, fieri maxima

cum deliberatione, n. 1 per text. ibi, l. 10 tit. 7 p. 3.—Curia Regis debet semper esse in medio regni sui, et qua ratione, n. 14 in prolog. 4 part.—Et an omnes officiales residentes in ipsius curia, gaudeant privilegio militari, n. 2 in fin. l. 49 tit. 5 part. 5.—Et an in curia mercatorum de bono et æquo iudicari debeat, omissis juris solemnitatibus, gloss. in proem. tit. 7 part. 5.—Et in curia mercatorum poena peti non potest, nisi in quantum effectualiter intersit, ibidem.

CURRUS si legetur alicui, an cum mulo, qui vehebat, dari debeat, vel non, n. 1 l. 24 per text. ibi, t. 9 p. 6.

CURS id est, *corral*, Regis domus, an dicatur pars ipsius domus Regis, n. 4 per illum text. l. 2 t. 16 p. 2.

CUSTODIA carceris de jure Partitarum spectat ad algucellum, n. 5 per text. ibi, l. 20 tit. 9 part. 2.—difert à deposito, n. 1 l. 72 t. 18 p. 5.—Et an sit præsumptio contra custodes, si res custoditæ non reperiatur, vel si reperiatur fractus locus custodiæ, et an torqueri possint, n. 4 l. 25 t. 8 p. 5.—Et si locator horrei illum custodire promisit, an tunc teneatur de levissima culpa, vel de levi tantum, ibi n. 6.—Et an hospitatores teneantur ad custodiam, et quando; et quid si viatori claves traderunt, et an talis traditio liberet à levissima culpa, per n. 12 per text. ibi, l. 26 tit. 8 part. 5.—Et sub qua custodia detineri debet accusatus de crimine, n. 4 et 5 l. 16 per text. ibi, tit. 1 part. 7.

CUSTOS, qui magnis rebus adhibetur, qualis esse debeat, n. 4 l. 9 tit. 9 part. 2.—alicujus castelli, an teneatur de levissima culpa, et quid si perdat castrum per violentiam inimicorum, quando etiam in isto casu teneatur, n. 10 l. 1 tit. 18 part. 2.—benè excusatur, si ad dictum omnium idoneum in custodia dimisit, n. 3 l. 5 tit. 18 part. 2.—castris sine licentia castellani castrum exire non potest, n. 2 l. 10 tit. 18 part. 2.—pasuorum, ubi debeat conveniri, et istud officium est utilissimum, n. 22 l. 52 tit. 2 part. 5.—Custodes ponendi sunt in limitibus maris et fluminum, ne merces illicitæ possint portari, n. 1 l. 17 tit. 18 part. 5.—tenentur ad emendam damni dati pro sua culpa, et an domini etiam teneantur, n. 3 dict. l. 17.—possunt poni manu Regis tempore guerræ in castellis sive castris aliorum dominorum, n. 1 l. 20 tit. 52 part. 5.—poni debent à dominis terrarum, vel à civitatibus in insidiosis locis, ubi maleficia solent perpetrari, n. 7 l. 4 tit. 7 part. 5.—Et an illi, qui ad custodiam tenerentur, liberentur probando amissionem rei, quam debebant custodire, an verò ultra hoc debeant probare, sine culpa sua amissionem, n. 7 l. 13 tit. 8 part. 5.—Et an res præsumatur semper perditæ culpa custodis, nisi ipse probet contrarium, n. 11 ibidem.—Custos, qui operas suas locavit, in annum pro custodia castris, si illo finito ibidem remanserit, an videatur ex hoc iterum se obligasse, n. 1 l. 20 tit. 8 part. 5.—horrei si à domino ponatur, et malè custodierit, an dominus teneatur ad damnum, n. 3 l. 25 tit. 8 part. 5.—Et an sit præsumptio contra custodes, quando res custoditæ non reperiuntur, vel locus custodiæ reperitur fractus, et an torqueantur, ibi n. 4.—Custodes, qui ponuntur in limitibus regni, an transientes perscrutari possint, an secum deferant extra

regnum res vetitas extrahi, n. 4 l. 17 tit. 6 part. 6.—qualiter teneantur, quando captus pro debito pecuniario aufugit, n. 1 in proem. tit. 29 part. 7.—Et quid si creditor cedat custodi jus crediti contra debitorem fugitivum et fidejussorem, an recuperet virtute cessionis contra principalem et contra fidejussorem, ibidem.—Custodes carcerum, de hoc vide in verbo *CAR- CER, CARCERATUS, DELINQUENS, CAPTUS*.—carcerum quid agere teneantur ratione sui officii, gloss. l. 6 et 7 per text. ibi, tit. 29 part. 7.—carcerum in unoquoque mense rationes reddere debent de carceratis, et de aliis, n. 2 per text. ibi, l. 8 ibid.—Custos carceris, si cum captis aufugiat, punitur poena mortis, n. 2 l. 9 per text. ibi, tit. 29 part. 7.—si quid malè fecit contra carceratos, qualiter puniatur, gloss. l. 11 per text. ibi t. 29 part. 7.—qualiter teneatur, si criminosis unde aufugiat, et quando, et an contra eum inducatur quædam ficta confessio, n. 2 l. 12 per illum text. ibid.—Et quando et ex quibus excusetur, ibi n. 3 cum aliis ibi.—Et an carceratus fugiens ex scientia vel negligentia custodis, mitius puniatur, n. 5 l. 13 ibidem.

D

DAMNATUS ad mortem, an hodie possit sibi eligere sepulturam, n. 5 l. 5 tit. 13 part. 1.—propter hæresim vel delictum, si tanquam proximior in aliqua majoria debeat succedere, et post delictum fuerit à Principe restitutus, an debeat admitti ad majoriam alio excluso, n. 19 l. 2 t. 13 p. 2.—ad mortem propter ejus contumaciam, an quilibet admittatur ad appellandum pro eo, n. 2 l. 6 tit. 23 part. 5.—ad membri abscissionem, vel ad mortem civilem, an tunc quilibet de populo ad appellandum admittatur, ibi n. 5.—in amputatione manus ex una causa, et ex alia in amputatione capitis, an utraque poena debeat exequi, n. 6 l. 14 t. 23 p. 5.—ex sola confessione sua, si dicat se errare, an admittatur, et an possit appellare, n. 10 l. 16 tit. 23 part. 5.—ad poenam ad certum tempus, servus poenæ non efficitur, secus verò si perpetuo damnatur, n. 5 l. 2 t. 11 part. 4.—Et quid si quis fuerit ad publicum opus, sive officium damnatus, licet non in metallum, an servus poenæ efficiatur, ibi n. 4.—Damnatus ad poenam perpetuam, an hodie servus poenæ esse dicatur, n. 6 dict. l. 2 tit. 18 part. 4.—perpetuo in insulam, an tali deportatione, tacitè sequatur bonorum adeptio, et quid hodie, ibi n. 8.—in metallum, sive ad aliam poenam perpetuam, quæ amittat, et an retineat, quæ sunt juris gentium, ibi n. 10.—in metallum, si fuerit simpliciter restitutus, ad honores admitti poterit, licet de hoc nihil in restitutione dictum fuerit, n. 5 in fin. l. 5 tit. 24 p. 4.—exactione famosa descendentes ex contractu, an ab officio sit removendus, vel teneant gesta per eum, n. 4 l. 8 tit. 5 part. 5.—ex contractu ex quo irrogatur infamia, an possit esse testis in testamento, n. 2 l. 9 tit. 1 p. 6.—ad mortem civilem, vel naturalem, an possit facere testamentum, n. 2 l. 15 per text. ibi, tit. 1 part. 6, et n. 5 l. 16 ibi, et n. 6 l. 5 t. 31 part. 7.—Et an cum ita damnati hodie habilitentur ad factionem testamenti activam, habilitari

videantur ad passivam, ibidem, et in n. 5 in fin. l. 55 tit. 9 part. 6.—Et an possit testari de illis bonis, quæ de jure communi confiscabuntur, sed per authent. *bona damnatorum*, reservantur certis personis, n. 2 et 3 l. 5 tit. 31 p. 7.—Damnatus ad mortem civilem, an si antea testetur, ejus testamentum valeat, vel an revocetur, n. 2 l. 18 per text. ibi, tit. 1 part. 6.—in metallum, an possit institui hæres, n. 1 l. 4 per text. ibi, tit. 5 p. 6.—Et an damnato in metallum possit aliquid donari cum capere possit, n. 7 l. 19 tit. 3 part. 6.—Damnatus in metallum capax non est extra causam alimentorum, et quid hodie, n. 5 l. 55 tit. 9 part. 6.—ex contractu, ex quo fit infamis infamia juris, repellitur ab accusando, num. 6 ad fin. l. 2 tit. 1 part. 7.—de crimine, an suum accusatorem accusare possit, vel alium extraneum, n. 8 l. 4 per text. ibi, t. 1 part. 7.—de crimine per sententiam, an et quando remaneat infamatus, vel non, gloss. l. 5 per illum text. tit. 6 part. 7.—ex inquisitione, an efficiatur infamis, n. 2 in fin. dict. l. 5.—in metallum, vel ut in opus metalli serviat, vel ministerium metalli, quis dicatur, n. 5, 4 et 5 l. 4 t. 51 p. 7.—Et an propter damnationem vassalli, quando in consequentiam bona perduntur, feudum revertatur ad dominum, vel ad filios, n. 6 l. 5 tit. 51 p. 7.—Damnatus ad mortem non debet occidi, usque dum reddat rationes alicujus administrationis, et quando, n. 4 l. 11 ibi.

DAMNUM, quod aliquis propter alluvionem recepit, qualiter dominus, cui accessit, resarcire teneatur, n. 7 l. 26 t. 28 p. 3.—Et si quis nolit cavere de damno non inferendo, an iudex possit alium in illius rei possessionem mittere, et an ille verè possideat, n. 1 l. 15 tit. 50 p. 5.—Damnum datum in rebus dotalibus resarcietur de bonis super lucratis constante matrimonio, n. 5 et 8 l. 28 t. 11 p. 4.—Et quando damnum pertineat ad maritum, quando verò ad uxorem, dict. n. 5, et ibi n. 2 et 4, ubi vide, quid si ante nuptias, post contractum tamen sponsaliorum accidat.—Damnum pati non dicitur ille, qui spem lucri amittit, n. 2 l. 24 tit. 11 part. 4.—si donatarius fecerit in rebus donatoris, vel facere attentaverit, an ex hoc donatione privari possit, n. 5 l. 10 t. 4 part. 5.—datum donatori an proter illud donatio revocari possit, n. 5 l. 10 tit. 4 part. 5.—quod succedit in re vendita ante mensurationem, vel ponderationem, an pertineat ad emptorem, vel ad venditorem, et quando, et in quibus non, gloss. l. 24 tit. 5 part. 5.—quod succedit in re vendita ad visum, quando fit sine pondere vel mensura, ad quem pertineat, n. 1 et 2 per text. ibi, l. 23 ibidem.—Et quid si res vendatur sub conditione ad quem damnum vel lucrum pertinebit, n. 1 per text. ibi, l. 26 ibi.—Damna resarcire an teneantur domini terrarum vel civitas, quando in ejus territorio maleficium fuit commissum; et quando hoc sit, et an teneatur ponere custodes in locis insidiosis, et ubi talia committi solent, n. 7 l. 4 tit. 7 part. 5.—Damnum ab inimicis conductoris datum in re conducta, quando ipse conductor resarcire teneatur, n. 5 l. 7 tit. 8 part. 5.—Et quid si inimicitia sit publica, vel sit cum locatore, et domino fundi, an tunc conductor teneatur, ibi n. 6.—Damnum datum discipulo per magistrum, qui multum

excessit in castigando illum, qualiter magister illud emendare teneatur, n. 5 l. 11 tit. 8 part. 5.—gregis, an et quando pertineat ad pastorem, et qualiter excusetur, et quid in minimis damnis, gloss. l. 15 tit. 8 p. 5, præcipuè n. 11 ibi.—datum in rebus majoriæ per intrusum in tali majoria, in odium illius ad quem pertinebat, an ab ipso resarciri debeat, per n. 10 l. 22 tit. 8 part. 5.—uni datum propter communem omnium utilitatem, tunc onus debet communiter contribui, n. 11 l. 5 tit. 9 part. 5.—si debeat resarciri, tunc ille qui sustinuit damnum tenetur contribuere pro parte sua, ibi n. 5 per text. ibi.—jactus, an debeat resarciri statim quòd fit jactus causa levandæ navis, vel postea quam pervenit ad portum destinatum, n. 5 l. 6 ibi.—datum in salmis mulionis causa, ut quia tempore incongruo iter faciebat, an ipse illud resarcire teneatur, n. 2 l. 9 ibi.—quod fuit causatum ex naufragio, quòd accidit culpa alienius ibidem venientis, vel magistri navis, ut haberet occasionem furandi, qualiter resarcietur, n. 1 l. 10 tit. 9 part. 5.—quod uni ex sociis venit occasione societatis absque sui culpa, debet de communi resarciri, n. 1 l. 6 tit. 10 p. 5.—Damna contingentia inter socios, qualia, et qualiter inter ipsos communicanda sint, n. 4 l. 7 ibi, et n. 5 l. 13 ibi.—Et an credatur libro mercatoris socii super damnis contingentibus in rebus societatis, ibidem.—Damnum an compensetur cum lucro, quando vir sua culpa aliqua perdidit, licet in aliis lucretur, dict. n. 5 dict. l. 15 tit. 10 part. 5.—datum parti, eo quòd fidejussor alterius partis illum ad iudicium non adduxit, ut promisit, an resarcietur alteri parti, n. 4 l. 18 tit. 12 part. 5.—per socium in societate datum, an et quando compensetur cum lucro ab ipso dato, vel si alii societiam damnum dederunt, et quando, et qualiter hoc procedat, gloss. l. 15 tit. 10, et n. 1 l. 22 tit. 14 part. 5.—Damna data in rebus majoriæ, an à possessore ipsius resarciri debeant, n. 5 l. 7 t. 9 p. 6.—Et quid in damnis ecclesiæ datis culpa prælati, an etiam ipse resarcire teneatur, dict. n. 5 dict. l. 7.—Et an tale damnum compensetur cum lucro, sine melioramentis in aliis rebus factis, ibid.—Damnum superveniens hæreditati possessæ per malæ fidei possessorem, an ipsi imputetur vide n. 2 cum aliis ibi, l. 6 tit. 14 p. 6.—si sit enormissimum, intra quantum tempus tunc minor restitui possit, n. 5 l. 8 tit. 19 part. 6.—enorme, seu eminens, quod dicatur, n. 6 et 7 l. 10 tit. 19 p. 6 per text. ibi.—quando est enormissimum, intra quantum tempus tunc restitutio peti possit, n. 8 ibi.—Et an ratione damni à defuncto dati, hæredes teneantur, et qualiter et quando, n. 9 et 10 cum aliis ibi, l. 25 per text. ibi, tit. 1 part. 7.—Damnum quid sit, et quando dicitur quis sentire damnum in patrimonio suo, n. 4 et 2 l. 1 per text. ibi, tit. 15 part. 7.—Et ut actio damni infecti et legis Aquiliæ locum habeat, requiritur, quod dolus interveniat, seu culpa, dict. n. 2 per text. ibi.—Si verò damnum procedat ex contractu, tunc actio legis Aquiliæ, vel damni infecti, non datur, dict. n. 2 per illum text.—Et an commodatario detur actio damni infecti, vel legis Aquiliæ, contra dantem damnum, n. 5 l. 2 tit. 13 part. 7.—Et quis admittatur ad petendam